

Dato 10. april 2019

Dagsordenspunkt 3

Emne **Resolution: Kan vi have tillid til Moderniseringsstyrelsen som aftalepart?**

1 **Kan vi have tillid til Moderniseringsstyrelsen som aftalepart?**

2 Før OK18 var det Moderniseringsstyrelsens opfattelse, at ansattes betalte spisepause blot var et
3 kutyme, som man kunne varsle væk med et kort varsel og dermed hente en betydelig besparelse
4 på institutionernes budgetter. Moderniseringsstyrelsen opfordrede direkte til, at de lokale ledelser
5 udviste "god arbejdsgiveradfærd" og tog disse besparelser hjem, samtidig med
6 omprioriteringsbidraget.

7 Opfordringen fra styrelsen gjaldt også Uddannelsesforbundets skoler i staten. På flere skoler tog
8 ledelsen skridtet: Væk med den betalte spisepause, lærerne op i tid og vupti en betydelig
9 forbedring af budgettet.

10 Uddannelsesforbundet og de andre faglige organisationer var lodret uenige. Betalt spisepause var
11 en **ret** for den enkelte og en del af overenskomsten og betalt spisepause blev derfor et helt
12 centralt tema i overenskomstforhandlingerne.

13 De faglige organisationer vandt slagsmålet og resultatet blev, at parterne skrev retten til betalt
14 spisepause ind i overenskomsterne.

15 Medlemmerne stemte for OK18, men blækket var end ikke tørt, før det stod klart, at ledelserne på
16 flere skoler på statens område ikke følte sig bundet af aftalen om retten til betalt spisepause. De
17 havde jo afskaffet den lokalt.

18 På tre skoler på Uddannelsesforbundets område fik tillidsrepræsentanter og medlemmer at vide, at
19 skolerne ikke ville rette ind efter OK18-resultatet.

20 Det er helt uhørt, at et overenskomstresultat pludselig påstås ikke at omfatte alle, som er omfattet
21 overenskomsten. Derfor gjorde vores tillidsvalgte anskrig. Men de mødte en mur. På de tre skoler
22 ønskede ledelserne ikke at rette ind efter OK18 og give lærerne spisepausen tilbage.

23

24 Uddannelsesforbundet rejste problemet for Lærernes Centralorganisation og for Flemming Vinther,
25 formand for de statslige organisationer i CFU. I forventning om, at Moderniseringsstyrelsen ville få
26 skolerne til at rette ind, mødtes parterne til et mæglingmøde. Men uden resultat.

27 Moderniseringsstyrelsen stod ikke ved OK18. Man ville ikke at få skolerne til at rette ind og
28 efterleve, hvad der var aftalt om spisepausen. Der var ikke vilje til en anstændig løsning.

29 Medlemmerne på de tre skoler er dermed bragt i en helt urimelig situation, og vreden er stor og
30 berettiget. De har mistet tillid til ledelserne og særligt til Moderniseringsstyrelsen.

31 Nu må sagen løses ved en faglig voldgift. Der vil gå mange måneder, før vi får en afklaring, og det
32 er helt uacceptabelt, at lærerne på de tre skoler skal stå i den situation.

33 Vi bliver derfor nødt til at stille spørgsmålstegn ved, om Moderniseringsstyrelsen er en reel
34 forhandlingspartner.

35 Vi bliver nødt til at forudse, at der kan komme flere forløb som dette, og ruste os til at tage
36 kampene. Det får en til at overveje, om vores forhandlingsmodpart overhovedet vil
37 forhandlingssystemet, og om vi kan have tillid til de aftaler, vi indgår med dem.

38 Det stiller ekstra krav til sammenholdet i fagbevægelsen, og det stærke sammenhold, der var
39 mellem de faglige organisationer i CFU og Forhandlingsfællesskabet ved OK18, skal fortsætte. Det
40 er helt nødvendigt ved de overenskomstforhandlinger, der venter både på det private område i
41 2020 og det offentlige område i 2021. Det var sammenholdet, som skabte resultaterne ved OK18,
42 og det er sammenholdet, der skaber resultater i fremtiden.

43